

Carrer de Miquel Ricomà

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Miquel Ricomà, s/n.
Emplaçament A la zona d'eixampla de Granollers
Alçada: 142

Coordenades:

Latitud: 41.605757643941
Longitud: 2.286317162606
UTM Est (X): 440531
UTM Nord (Y): 4606252

Classificació

Número de fitxa 08096 - 251
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Eclècticisme Modernisme Noucentisme Historicista Popular
Segle XIX-XXI
Any 1872
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Moltes de les cases antigues han estat enderrocades i substituïdes.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Font pública / Can Bellet](#)

[Nau del carrer de Miquel Ricomà 55](#)

[Can Pere Pineda / Cal Gangues](#)

[Forn del carrer de Miquel Ricomà](#)

Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huéllamo

Data de registre de la fitxa: dj., 01/11/2001 - 01:00

Autoria de la darrera revisió:

Jordi Piñero Subirana

Data de la darrera revisió: dt., 18/06/2024 - 12:19

Descripció

Carrer que forma part de l'eixample granollerí en la seva part desenvolupada cap al sud. En aquest sector hi predominava un tipus d'edificis senzills, construïts a finals del segle XIX o principis del XX. Eren cases entre mitgeres, de planta baixa, o de planta baixa i pis. Aviat s'hi van començar a construir les primeres cases de veïns amb alçades superiors, i algunes amb un disseny més acurat, en sintonia amb els corrents arquitectònics del moment. Hi trobem un edifici eclèctic (can Pere Pineda), un de noucentista (casa de Jaume Bultà), un de modernista (can Serratusell) o l'historicisme popular d'estil neo-califal de can Piquer. En alguns casos s'hi poden veure elements decoratius, com plafons ceràmics o altres. Al costats dels edificis d'habitatges també n'hi havia altres de tipologia industrial per hostatjar petits tallers i indústries. En els darrers anys, però, molts dels edificis antics s'han anat substituint. Entre 2002 i 2024 són més d'una trentena els que en la primera versió d'aquest inventari encara estaven referenciats i actualment ja no existeixen. Els que encara es conserven i presenten cert interès patrimonial són els següents:

Númers senars: cases 3, 5-7 (1912, casa de veïns, feta per J. Pineda i Massip, amb arrambadors modernistes, cal Gangues), 17, 19, 39, 55, (font atribuïda a M. J. Raspall i Mayol, l'edifici era Can Bellet, antiga fàbrica de teixits restaurada recentment i dedicada a restaurant), 59 (casa d'arcs neo-califals, és can Piquer), 71, 81 (cal Nuvis, antiga botiga), 83, 85 (casa de Jaume Bultà, 1936, noucentista), obra de l'arquitecte Marià Lasús i Pecamins; Bultà era un fabricant de teixits que va establir-se a Granollers provinent de Vic), 87, 89, 97 (reformada), 99, 103 (1892), 129 (cal Picapedrer, taller de picapedrer), 131 (s'hi han afegit dos pisos, ca la Manuelita, pentinadora), 133, 135, 137.

Númers parells: cases 8 (ca l'Escanya-rals), 12 (cal Pardalet, va ser una de les primeres que es van construir al carrer i era casa de pagès), 14 (ca la Lleina), 16, 22, 26 (can Capó), 28, 32, 54, 58, 60 (modernista), 62, 66, 68, 70, 72, 74, 78, 80, 86, 88, 90, 92, 112, 124 (can Dam), 126, 134, 158, 160 (Can Serratusell, 1912, modernista), 168 (cal Drapaire Ros, Miquel Mayans Burgai), 170, 172, 174.

Història

L'eixample de Granollers es va configurar sobretot a la segona meitat del segle XIX. La carretera va substituir l'antic camí Ral l'any 1848 i el ferrocarril va arribar el 23 de juliol de 1854. La segona línia de ferrocarril va arribar a Granollers el 1875. Fins al 1880 les edificacions s'estenien al sud pel carrer de Ricomà fins a la Creu de Palou, al nord fins la plaça de la Muntanya entorn a la fàbrica de la Font, i a Llevant, entre la nova carretera de Vic i l'antic traçat, i l'estació vella de França. Les línies paral·leles al nord i al sud es van iniciar entre 1862-63 amb la construcció de la fàbrica de Can Piñol i les primeres cases del carrer d'en Prim.

El 1866 es projectà el carrer de Ricomà, que es va obrir el 1872. Miquel Ricomà fou bisbe de Barcelona al segle XIV (1346 - 1361) i ascendent de Bruniquer. El carrer se li va dedicar el mateix 13 d'abril del 1866

(BAULIES, 1986). A final del segle XIX, al costat del Centre Catòlic que s'havia construït davant la Casa Rectoral hi havia la casa on, després, hi hagué l'escola dels Escolapis, coneguda popularment com dels "Hermanos".

La resta del carrer, que llavors era el més nou de la vila, eren cases modestes d'un sol pis (GARRELL, 1960).

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965). *Granollers*. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.

BAULIES I CORTAL, Jordi (1986). "La industrialització de la vila i la ciutat moderna", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 1, Aproximació al medi natural i a la història de Granollers, Granollers: Servei Municipal de Cultura, pp. 65-76.

GARCIA-PEY, Enric (1990). "Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

GARRELL I ALSINA, Amador (1960). *Granollers, vila oberta*, Granollers, Gràfiques Garrell.

